

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
	7	0705	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

Hva skjedde?!

Jeg så ikke tydelig. Det var tåkete, jeg hørte bare svake rop rundt meg. Jeg så dyr og mennesker som travet rundt meg. Jeg visste absolutt ikke hva jeg hadde rotet meg bort i denne gangen. Jeg hev etter pusten, hvert tak var så tungt at det gjorde vondt. Så klarte jeg ikke mer. Øynene mine gled sakte, men motvillig igjen. Jeg visste absolutt ikke

Alt begynte tidlig en søndagsmorgen i Norge. Jeg vaknet tidlig denne morgenen. En halv ferdig koffert med klær som tømte ut i alle slags farger lå ved sengen min og bare kalte på meg. Jeg begynte å lure på

om jeg skulle dra....

Og forresten, jeg heter [F1] ,

[F1] . Ei guttejente på 16 år

som elsker å hjelpe andre.

Elsker dyr og kreative stiler. Jeg

har langt mørkt brunt hår, Knall

grønne øyne. Antydning til fregner

og en stor personlighet.

Jeg har fått en gratis reise til

Amazonas av Yanomami-stammen.

For noen år siden hjalp jeg med

å redde folket og landsbyen fra

noen snikskyttere. Som takk får

jeg en reise fra dem.

Å pakke er kjedelig, men å ha med

[F2] er enda kjedeligere. [F2] er

beste venninen min. Du synes sikkert

det er rart at jeg synes det er kjedelig og dumt. Men hun er så masete, julete og bitchi.

Det var ikke akkurat jeg som ville det, hun tvang meg rettene sagt.

Flyet durte. Det var på vei opp.

[F2] snorket allerede. Vi var nå på vei til Amazonas. [F2] satt ved meg, jeg så på det lange bleke håret som hang over de smale skuldrene som et fossefall. Sminken overdøvet hennes naturlige skjønnhet. Hun hadde.... Jeg måpte da jeg så bare en smake bit av kler hun hadde med. Hun hadde på en hvit bluse og en mini trang svart shorts. Dette toppet det hele,

høyhelte røde sko med nagler på hælene? Dette egnet seg ikke i regnskogen spør du meg.

[F2] var ikke som alle andre, hun er jekte som du vet og redd for... for katter (altså små pusekatter) og det værste av alt er, at hun HATER regnskoger. Spesielt tropiske. Som Amazonas. Så da skjønner jeg riktig ikke.

Et skrik fra et barn som satt i setet foran oss avbrøt tenkingen min.

- [F2] ? spurte jeg trøtt og prikket henne på skulderen.

[F2] gryntet til og snudde seg.

- [F2] ?! jeg begynte å bli irritert

- Hysj! noen eldre bak oss skjente på meg.

Vi landet. Med det samme vi gikk ut av flyet kjente vi varmen og fukten trengte seg på huden vår. Det var deilig. Flyplassen var liten og ganske grønn. En krans av trær og blomster den vesle flyplassen. Vi gikk videre mot bussholdeplassen der en fra Yanomami-folket skulle hente oss. En jeep kom kjørende mot oss. Et vink fra sjåførerer så visste vi at det var oss han ventet på. Et røykdrag slo mot meg da jeg åpnet døren til den store jeepen. En gammel slitt mann satt i bilen med en sigar i

munnen. Ut i fra hans yttre tror jeg han var rundt 70. Han sa ingenting til oss. Han mumlet noe vi ikke kunne tyde.

Jeepen var slitt som den ukjente mannen. Bilen var åpen og hadde fire seter. Den var beige og var "litt" skitten. Vi måtte først kjøre i en time, så to timer, så tre, så fire, så Kom vi fram.

Til slutt skjønte vi at han som kjørte oss ikke bare var et vanlig Yanomami medlem. For bak all røyken kom en fargerik og brunlig mann fram. Det var selveste sjamanen/høvdingen.

- Det gleder meg å treffe deg
herr sjaman. Sa jeg høfflig og
bukket.

- Skjer a' lissom? spurte [F2]
frekt og slafset med tyggisen i munnen.

Vi gikk mot leieren til Yanomamiene,
stien var trang og skitten. [F2]
gikk tett inntil meg for å ikke
bli skitten. Hun sa at hun
var redd for alle plantene og
dyrene.

Det lukket eksotiske frukter, alt
du så var grønt. Løvtaket ga
en mengde med skygge over
leiren.

Slangene og aper pilte nysgjerrig
rundt sjamanen. Vi hørte flere dyre-

skrik, og brøleapen som fylte
 ørene med en "rolig" og "vakker"
 sang. En stor bekk dekket stien,
 den klukket stille og beroligende.

Vi ankom til sang og dans i
 leieren.

- Hi, sa jeg å smilte.

- Welcome to us, han sa ikke noe
 skummel ut lengere.

- I'll see your friend find the
 pig and cow house, sa sjamanen
 og nikket mot huset.

- Yes Wait NO, ropte jeg og løp
 mot henne. [F2] sto på en strå-
 stol og ventet på meg. Hun
 var helt fra seg.

- Iiik! ropte hun og lukket øynene.
 Hun fant sovesalen og la seg der.

Jeg tror ikke vi vil ha med [72]
 til skogs, hun kom i sjokk bare
 av å se gjørme og dyr. Sjamanen
 presenterte seg selv

- Yoakwe Schwenj. Sa han hyggelig.
 En unggutt kom til syne. En kjekk
 med gylden hud og svart hår. Brune
 øyne og hadde en guide drakt.
 - Hei, han kunne norsk. - Jeg skal
 guide deg i regnskogen. - Moskha,
 sa han og rakte fram hånden.

Vi gikk inn i skogen, mørke hadde
 strakt seg over den store himmelen.
 Etter noen timers gåing kom vi frem.
 Lianene og plantene slynget seg
 rundt føttene mine.

Tåken spredde seg sakte men økende.
 Det ble kaldt, og Moskha viste vei

videre til et lunere sted. Vi stoppet ved et stort og flott tre. En stor Ulla fol strakk seg oppover stammen på treet. Jeg snudde meg får å plukke den da jeg hørte et forferdelig dyreskrik. Jeg skvatt til da jeg kjente et stikk i ryggen.

Jeg så ikke tydelig. Det var tåkete, jeg hørte bare svake rop rundt meg. Jeg så dyr og mennesker som travet rundt meg. Jeg visste absolutt ikke hva jeg hadde rotet meg bort i denne gangen. Jeg kev etter pusten, hvert tak var så tungt at det gjorde vondt. Så klarte jeg ikke mer. Øynene mine gled sakte, men motvillig igjen.

Jeg visste absolutt ikke.